

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE

Broj: 01 0 U 018818 23 Uvp
Sarajevo, 10.08.2023. godine

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Danilović Edine, kao predsjednice vijeća, Mahić Samardžić Amele i Džerahović Emire, kao članova vijeća, te Pita Minele kao zapisničara, u upravnom sporu tužiteljice P.M. iz K., zastupana po Kantonalnom zavodu za pružanje pravne pomoći Bihać, protiv akta broj: FZ3/2/2-35-1-304-27/16 od 16.01.2023. godine, tuženog Federalnog zavoda za penzijsko i invalidsko osiguranje Mostar, u upravnom sporu obnove postupka ostvarivanja prava srazmjernu penziju, odlučujući o zahtjevu tužiteljice za vanredno preispitivanje sudske odluke, podnesenom protiv presude Kantonalnog suda u Bihaću broj: 01 0 U 018818 23 U od 28.04.2023.godine, na nejavnoj sjednici održanoj dana 10.08.2023. godine, donio je

P R E S U D U

Zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke se odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Kantonalnog suda u Bihaću broj: 01 0 U 018818 23 U od 28.04.2023.godine odbijena je tužba tužiteljice podnesena protiv osporenog zaključka tuženog broj: FZ3/2/2-35-1-304-27/16 od 16.01.2023. godine, kojim je odbačen prijedlog tužiteljice za obnovu postupka okončanog rješenjem tuženog broj: FZ3/2/2-35-1-304-14/16 MB/OB:1033977822 od 13.11.2020 godine, a kojim je odbijena kao neosnovana njena žalba izjavljena protiv prvostepenog rješenja Direktora Kantonalne administrativne službe u Bihaću. Tim prvostepenim rješenjem tužiteljici je priznato pravo na srazmjerni dio starosne penzije u iznosu od 51, 3171 KM, počev od 10.10.2015. godine, koji iznos penzije se usklađuje sa mjesečnim isplatnim koeficijentom, pa visina penzije počev od 01.03.2018. godine iznosi 96,4535 KM mjesečno .

Protiv navedene prvostepene presude, tužiteljica je, putem Kantonalnog zavoda za pružanje besplatne pravne pomoći Bihać, podnijela zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke, zbog povrede Zakona o upravnom postupku Federacije BiH. U zahtjevu se navodi da je tužiteljica podnijela prijedlog za obnovu prvostepenog postupka okončanog rješenjem od 28.02.2020. godine, a nije tražila obnovu postupka po podnesenoj žalbi koji je okončan rješenjem tuženog od 13.11.2020. godine, te da je pogrešan stav prvostepenog suda da je o podnesenom prijedlogu za obnovu postupka morao odlučivati drugostepeni organ jer je njegovom odlukom okončan postupak čija se obnova traži. Također je, opreza radi, istaknuto da je pogrešan stav prvostepenog suda da činjenica da donošenje rješenja o ispravci u drugom predmetu nije valjan razlog za obnovu postupka, obzirom da se nije radilo o ispravci već je u tom predmetu izvršen pravilan obračun srazmjerne penzije koji se morao primijeniti i kod tužiteljice. Zbog navedenog predlaže da se zahtjev uvaži, pobijana presuda ukine i predmet vratiti prvostepenom sudu na ponovno rješavanje.

Tuženi nije podnosio odgovor na zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke.

Nakon što je ispitao zakonitost pobijane presude u vezi sa navodima zahtjeva za vanredno preispitivanje sudske odluke, u skladu s odredbama člana 45. Zakona o upravnim sporovima («Službene novine Federacije BiH», broj: 9/05, u granicama zahtjeva i povreda propisa navedenih u zahtjevu, ovaj sud je odlučio kao u izreci presude, iz slijedećih razloga:

Iz stanja upravnog spisa proizilazi da je rješenjem Kantonalne administrativne službe USK-a Bihaću matični broj: 1033977822 od 28.02.2020. godine tužiteljici bilo priznato pravo na srazmjerni dio penzije počev od 10.10.2015. godine uz primjenu Sporazuma o međusobnim pravima i obavezama u sprovođenju penzijskog i invalidskog osiguranja (Službene novine FBiH broj: 24/00), da je protiv takve odluke tužiteljica izjavila žalbu koja je odbijena odlukom Federalnog zavoda za penzijsko i invalidsko osiguranje Mostar kao drugostepenog organa rješenjem broj: FZ3/2/2-35-1-304-14/16 MB/OB:103397782 od 13.11.2020. godine, da je tužiteljica protiv ove drugostepene odluke vodila upravni spor te da je Kantonalnom sudu u Bihaću presudom broj: 01 0 U 016602 20 U od 26.04.2021. godine tužbu odbio, a protiv koje odluke tužiteljica nije koristila pravni lijek tj. nije podnosila zahtjev za njeno vanredno preispitivanje, čime je postupak kod suda okončan. Nakon toga tužiteljica je zahtjevom od 26.04.2022. godine tražila ponavljanje postupka i donošenje odluke kojom bi se visina njene penzije uskladila sa rješenjem Š.K., broj predmeta: 1810-8185/21-6 od 11.03.2022. godine koja je radila u istoj firmi i istom rangu kao i ona, i koja je dobila novo rješenje u kojem je prvostepeni organ izvršio ispravku rješenja, zbog čega je i ona podnijela svoj zahtjev. Dalje, proizilazi da je prvostepeni organ uz svoj akt broj: FZ/4/2/1-235-1-33686-26/16 MB1033977822 od 16.09.2022. godine dostavio prijedlog za obnovu postupka drugostepenom organu tuženom na nadležno postupanje, nakon čega je, drugostepeni organ odlučujući o ovom prijedlogu pobijanim zaključkom od 16.01.2023. godine isti odbacio nalazeći da se zahtjev nije temeljio niti na jednom razlogu iz člana 246. Zakona o upravnom postupku, kao i da tužiteljica nije učinila vjerovatnim postojanje okolnosti na kojima prijedlog temelji, a utvrđeno je i da je prijedlog za obnovu stavljen u zakonskom roku, sve u smislu člana 251. istog Zakona, pa je odluka donesena u smislu člana 253. stav 2. Zakona o upravnom postupku.

Tužiteljica je protiv osporenog rješenja tuženog od 16.01.2023. godine podnijela tužbu prvostepenom sudu, koji je pobijanom presudom od 28.04.2023. godine tužbu odbio kao neosnovanu navodeći da je tuženi pravilno odlučio o prijedlog za obnovu postupka i odbacio prijedlog tužiteljice, pri tome se pozivajući se na odredbe člana 246., 251., 252. stav 2. i 253. stav 2. Zakona o upravnom postupku.

Donošenjem pobijane presude prvostepeni sud nije povrijedio federalni zakon niti pravila federalnog zakona o postupku koja su mogla biti od uticaja na rješenje ove upravne stvari, zbog čega je, po ocjeni ovog suda, zahtjev za vanredno preispitivanje neosnovan.

Naime, odredbama člana 246. do 257. Zakona o upravnom postupku („Službene novine FBiH“ broj 2/98 i 48/99) regulisana je obnova postupka, koji vanredni pravni lijek se može podnijeti iz razloga koji su propisani u tačkama 1. do 11. člana 246. kao razlozima iz kojih će se obnoviti postupak okončan rješenjem ili zaključkom protiv koga nema redovnog pravnog lijeka u upravnom postupku (konačno u upravnom postupku), dok je odredbom člana 249. navedenog Zakona propisan subjektivni i objektivni rokovi unutar kojeg stranka može tražiti obnovu postupka.

Odredbom člana 252. Zakona o upravnom postupku je propisano da prijedlog za obnovu postupka stranka predaje ili šalje organu koji je o predmetu rješavao u prvom stepenu ili organu

koji je donio rješenje kojim je postupak okončan (stav 1.), da o prijedlogu za obnovu postupka rješava onaj organ koji je donio rješenje kojim je postupak okončan (stav 2.), te kad se obnova traži po rješenju koje je doneseno u drugom stepenu, prvostepeni organ koji primi prijedlog za obnovu priključit će spise predmeta prijedlogu i poslat će, odmah a najkasnije u roku od tri dana, organu koji je rješavao u drugom stepenu (stav 3.).

Navod zahtjeva kojim se prigovara pravilnosti pobijane odluke iz razloga što je tužiteljica zahtjev za obnovu postupka podnijela protiv prvostepenog rješenja od 28.02.2020. godine, a ne drugostepenog rješenja, odnosno rješenja tuženog od 13.11.2020. godine, koji je i odlučivao o prijedlogu za obnovu postupka, nije osnovan. Naime, prema citiranoj odredbi člana 252. stav 2. Zakona o upravnom postupku, jasno je da o prijedlogu za obnovu postupka rješava onaj organ koji je donio rješenje kojim je postupak okončan. Prema tome, bez obzira što je tužiteljica u svom zahtjevu tražila obnovu prvostepenog postupka, pravilno je postupio prvostepeni organ kad je prijedlog tužiteljice za obnovu postupka proslijedio tuženom, kao drugostepenom organu, jer ga na to obavezuje odredba člana 252. stav 3. navedenog Zakona. Dakle, kako je u konkretnom slučaju rješenjem tuženog okončan postupak, to je tuženi morao odlučivati o podnesenom zahtjevu za obnovu postupka.

Pored toga, tužiteljica je, „opreza radi“, osporila pogrešan stav prvostepenog suda da činjenica da donešenje rješenja o ispravci u drugom predmetu nije valjan razlog za obnovu postupka, obzirom da se nije radilo o ispravci, već je u tom predmetu izvršen pravilan obračun srazmjerne penzije, koji prigovor nije osnovan, obzirom da činjenica da je u nekom drugom predmetu, druge stranke, tuženi ili prvostepeni organ donio drugačije rješenje nije valjan razlog za obnovu postupka jer se ne radi o zakonskim razlozima za obnovu postupka taksativno navedenim u članu 246. Zakona o upravnom postupku.

Imajući u vidu naprijed izneseno, ovaj sud je i ostale navode zahtjeva ocijenio neosnovanim (već ih je pravilno u obrazloženju pobijane presude ocijenio i prvostepeni sud), pa je primjenom člana 46. stav 1. Zakona o upravnim sporovima, odlučio kao u izreci ove presude.

Zapisničar
Pita Minela, s.r.

Predsjednica vijeća
Danilović Edina, s.r.